

for. Han har givet sin egen Begrundelse deraf, og det kan jeg ikke fortænke ham i. Det er ganske naturligt, at han som den betydelige Jurist, han er, ønsker selv at gøre Rede for sine Grunde til, at han har sluttet sig til Flertallet. Men jeg kan ikke nægte, at den Begrundelse, han gav, undertiden var af den Art, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) kunde tænke: Men Herregud, naar det er Motiverne, hvorfor bliver saa Konklusionen ikke den, at det ærede Medlem slutter sig til mig. Det vil jeg imidlertid lade være en Sag mellem de to ærede Medlemmer. Jeg er, som sagt, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds taknemmelig, fordi han har sluttet sig til Flertallet og altsaa med den Autoritet, han har, bidraget til at styrke de Forslag, vi føre frem. Men naar det ærede Medlem siger: Jeg skulde i Grunden allerhelst have set, at der stod her, at en Ministers Strafansvar for hans Embedsførelse ikke forældes, vil det altsaa sige, at det ærede Medlem repræsenterer den modsatte Yderlighed af den, som det ærede Medlem for Holbæk Amt (Krabbe) repræsenterer. Udvalgets Flertals Standpunkt er, at vi sige, at de Regler, der efter den almindelige Lovgivning ville være at anvende med Hensyn til Forældelse, anvendes ogsaa her. Altsaa, saa længe Regelen i den almindelige Lovgivning er den, at Embedsførelser ikke forældes, bliver denne Regel ogsaa at anvende her. Kommer den almindelige Lovgivning med Hensyn til Embedsførelser til en anden Opfattelse, maa denne ogsaa blive at gøre gældende her. Det ærede Medlem synes derimod at mene, at der kunde være Grund til her at fastslaa en Regel om Ikke-Forældelse, der eventuelt kunde blive strengere end den almindelige Lovgivnings Regel, altsaa at uafhængigt af den almindelige Lovgivning bør den strenge Regel fastholdes her. Nu vil jeg sige, at det overrasker mig, thi det har jeg aldrig før hørt. Det er meget almindeligt, at man siger, at man for politiske Forbrydelser vil have en kortere Forældelsesfrist end den, som følger af de almindelige Kriminalgrundsatninger; men at man siger, at man ingen Forældelse vil have, altsaa træffer en eventuelt strengere Bestemmelse om politiske Forbrydelser end andre, forbavser mig. Paa en Maade støtter jo det ærede Medlem endnu kraftigere Modstanden mod det ærede Medlem for Holbæk Amt derved, at han vil gaa til den mod-

satte Yderlighed. Jeg tror, at vi have været ret heldige med den Vej, vi have valgt: at henvise til den almindelige Lovgivning. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om hvilket jeg erkender, at der kan være delte Meninger. Der kan ogsaa være delte Meninger om, hvor megen Vægt og politisk Betydning man tillægger, at der i Øjeblikket udtales noget om Amnesti for Fortiden eller ikke. Der har altsaa, bortset fra det ærede Medlem for Holbæk Amt, indenfor den demokratiske Side af Udvalget været Enighed om, at man skulde følge de almindelige Forældelsesfrister, og derved faldt det Spørgsmaal, hvordan man skulde tage Stilling til Fortiden, bort af sig selv.

Af Medlemmer udenfor Udvalget er der stillet et Ændringsforslag, som jo er en blot og bar Demonstration. Det kunde ikke falde mig ind her at komme ind paa at diskutere den Begivenhed, som har foranlediget, at Forslaget er stillet. Jeg skal kun sige, at vi give jo her en Bestemmelse om, at den Minister, der overtræder nogen Bestemmelse i Grundloven eller den øvrige Lovgivning, som paalægger Ministre Embedspligter, vil være at straffe. Er der sket en Overtrædelse af en Embedspligt ved, at der ikke er forelagt et saadant Forslag om Revision, da er Straf derfor fastsat i Loven. Praktisk set betyder det aldeles ikke noget, om det af de Herrer foreslaaede kommer med eller ikke, det er, som sagt, en ren og skær Demonstration, og skønt jeg ikke overvurderer Betydningen af Ministres kriminelle Ansvarlighed, skønt jeg erkender, at jo mere den politiske Ansvarlighed skrider frem og udvikler sig, desmindre Betydning faar den kriminelle Ansvarlighed, synes jeg dog, at den Sag, vi her beskæftige os med, er for betydningsfuld og vigtig til, at man skulde benytte den til at inddrage saadanne øjeblikkelige Bagatelstridigheder, som der her er Spørgsmaal om, under den.

Det er meget rigtigt, at dette Lovforslag har i sin Affattelse noget Karakter af en Lejlighedslov, der er her peget paa saa mange forskellige Overtrædelser, som straffes saadan og saadan, medens man kunde sige, at denne Opregning er overflødig. Det hænger noget sammen med den Erfaring, vi have gjort om Betydningen af, at visse Bestemmelser opretholdes. Men et er, at der i denne Ministeransvarlighedslov er en Hensyntagen, — og det er der — til de store politiske Begivenheder i 80-erne, hele den Grundlovskamp, i hvil-